



22. januar 2016  
J.nr. 15-3284152

Person og Pension  
MCA

## Samrådsspørgsmål F-I

- Tale til besvarelse af spørgsmål F-I den 22. januar 2016

### *[Indledning]*

Tak for indkaldelsen til dette samråd. Jeg er altid glad for at få lejlighed til at møde her i udvalget og svare på spørgsmål.

I dag er der tale om fire spørgsmål, der alle vedrører udligningsskatten på pensioner. Da spørgsmålene indbyrdes hænger sammen, har jeg efter aftale med spørgeren valgt at besvare dem samlet.

### *[Udligningsskatten]*

Inden jeg svarer på spørgsmålene, tror jeg, at det vil være gavnligt, at jeg kort redegør for udligningsskatten og dens baggrund.

Den daværende VK-regering og Dansk Folkeparti indgik i 2010 aftale om en midlertidig udligningsskat på store pensionsudbetalinger. Aftalen var en udmøntning af Forårspakke 2.0, der medførte en markant sænkning af skatten på arbejde. Udligningsskatten indgik som finansiering heraf.



Udligningsskatten blev endvidere indført for at neutralisere den utilsigtede gevinst for eksisterende pensionsopsparinger, der var fradraget med højere marginalskatte.

Samlet set medførte Forårspakke 2.0 – trods udligningsskatten - også en reduktion af marginalskatte for personer med store pensionsudbetalinger. Reduktionen var blot ikke så stor, som den fx var for lønmodtagere.

VK-regeringen og Dansk Folkeparti var enige om, at der ved udformningen af den konkrete ordning skulle tages en række hensyn, bl.a. at det fortsat skulle være attraktivt at arbejde og spare op til egen forsørgelse i alderdommen.

Det endte således med den midlertidige udligningsskat på store pensionsudbetalinger, der for 2016 udgør 4 pct. af skattepligtige pensionsudbetalinger på over 379.900 kr. De kommende år nedsættes udligningsskatten med 1 pct. om året og ophører i 2020.

Jeg vil herefter gå over til besvarelsen af de stillede spørgsmål.

*[Samrådspørgsmål F]*

I det første samrådspørgsmål - spørgsmål F- bliver jeg bedt om at redegøre for, hvordan størrelsen på udligningsskatten og muligheden for at gøre affaldsgebyret for virksomheder til en tilvalgsordning, hænger sammen med, at regeringen sammen med Dansk Folkeparti, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti har besluttet at udskyde de ændringer af reglerne om boligydelsen, som var skitseret i aftalen om Finansloven for 2016.

Det er rigtigt, at aftaleparterne bag Finansloven for 2016 den 15. december aftalte, at finanslovsaftalen for 2016 skal præciseres på fire punkter. De fire punkter, som er nævnt i aftalen, er ”Boligydellespakken”, ”Sanering af fondsområdet”, ”Udligningsskatten på pensioner” og ”Affaldsgebyret”.

Hverken boligydelse eller affaldsgebyr for virksomheder hører under mit ressort, og jeg håber derfor, udvalget vil tilgive, at jeg ikke kaster mig ud i en nærmere redegørelse for reglerne på disse områder.

Jeg har dog noteret mig, at der er nogle udestående spørgsmål, der skal afklares i relation til boligydelsespakken, og at muligheden for at gøre affaldsgebyret for virksomheder til en tilvalgsordning skal drøftes.

Ligeledes fremgår det af aftalen, at parterne skal drøfte størrelsen af udligningsskatten på pensioner frem mod 2020.

Der er altså tale om nogle forskellige områder, som i henhold til aftalen fra december skal drøftes nærmere. Herudover er der ikke sammenhæng mellem områderne på nuværende tidspunkt. Og det er svaret på spørgsmål F.

*[Samrådspørgsmål G]*

I det andet samrådspørgsmål – spørgsmål G – bliver jeg bedt om at redegøre for, hvordan regeringen ønsker at finansiere en ændring af forholdene omkring udligningskatten.

Spørgeren forhaster sig, når det konkluderes, at regeringen ønsker at ændre på reglerne. Vi har blot sammen med aftaltparterne fra Finanslovsaftalen 2016 aftalt at drøfte udligningskatten.

Regeringen har det som en klar målsætning, at vi gerne vil lette skatten på arbejde. Det skal der ikke være nogen tvivl om. Derfor er en lempelse af udligningskatten heller ikke en prioritet for regeringen.

Men det betyder ikke, at vi på forhånd afviser skattelettelser på andre områder. Jeg har jo det principielle udgangspunkt, at pengene har det bedst i borgernes lommer. Derfor er vi også åbne for at drøfte forslag om skattelettelser fra andre partier.

Det er klart, at hvis man vil nedsætte skatten, så skal der også sørges for finansiering. Finansiering vil derfor naturligvis skulle indgå i en drøftelse om udligningskatten på pensioner. Og jeg vil da ikke lægge skjul på, at det kan blive vanskeligt i den nuværende økonomiske situation.

*[Samrådspørgsmål H]*

I det tredje samrådspørgsmål - spørgsmål H – bliver jeg bedt om at bekræfte, at partierne bag ”Forårspakke 2.0” var enige om at indføre udligningskatten, da der ellers ville blive tale om en utilsigtet gevinst på relativt store eksisterende pensionsopsparinger, der var indbetalt med gunstige fradrag og stod til at blive udbetalt med en markant nedsat marginalskat.

Som jeg indledningsvis gjorde rede for, var indførelsen af en midlertidig udligningskat på store pensionsudbetalinger et af finansieringselementerne i Forårspakke 2.0.

Udligningskatten var således med til at sikre, at skattereformen var fuldt finansieret, og den skal derfor ses i sammenhæng med skattelettelserne.

Med Forårspakke 2.0 blev marginalsatten sat markant ned fra 2010, og dermed blev skatten på udbetalinger fra den pensionsformue, der allerede var opbygget, også sat ned. Det indebærer en utilsigtet gevinst for den eksisterende pensionsopsparing, der var fradraget med højere marginalsatter.

Der blev gjort mange overvejelser, før regeringen og Dansk Folkeparti lagde sig fast på den endelige udformning af udligningsskatten.

Det kan jo altid diskuteres, hvor længe sådan en udligningskat skal løbe. Skattekommissionen foreslog faktisk, at den skulle være permanent. Det var vi i Venstre bestemt ikke enige i. Nu har den været i 5 år, og der resterer 4 år, hvor satsen bliver sænket med 1 pct. om året. I 2020 ophører den helt.

*[Samrådspørgsmål I]*

I det fjerde og sidste samrådspørgsmål - spørgsmål I – bliver jeg bedt om at redegøre for, hvad der har ændret sig siden indførelsen af udligningsskatten, der gør, at regeringen nu ønsker at ændre på reglerne herom, og i den forbindelse oplyse, hvorfor det ikke var en del af den oprindelige aftale om finansloven, hvis en ændring var velbegrundet?

Lad mig som svar blot gentage, at en ændring af udligningsskatten ikke er en prioritet hos regeringen. Vi ønsker først og fremmest at lette skatten på arbejde.

Udligningsskatten har som nævnt nu eksisteret i 5 år, og der resterer 4 år, hvorigennem den gradvist bliver udfaset. Der er et ønske om et udfase den hurtigere, og det har vi sagt ja til at drøfte. Så må vi se, hvad drøftelserne fører til.